

نوجوانان مسجد امیرالمؤمنین (ع) با پوشیدن لباس اقوام ایرانی، جلوه‌های اتحاد را نمایش می‌دهند

چند رنگ اما یکدل

او ادامه می‌دهد: ما ۱۰ نفر هستیم با لباس‌های مختلف، اما پرچمی که در دستمان می‌گیریم، یکی است و پرچم ایران است. هیچ چیزی و هیچ جنگی نمی‌تواند ما را از هم جدا کند یا میان ما اختلافی بیندازد. تعداد لباس‌ها کم است، وگرنه نوجوانان بسیاری هستند که دوست دارند مثل ما، لباس اقوام ایرانی را بپوشند و این شب‌ها به خیابان بیایند.

● آفرین به بچه‌های مسجدی!

محمد مهدی نجمی نوجوانی است که به انتخاب خودش، لباس عربی پوشیده است؛ مادرش اصالتاً خوزستانی است و چند نسل قبل ترش به اعراب این خطه از ایران می‌رسد. او می‌گوید: مادر این مسجد وزیر نظر بزرگ ترها یاد گرفته ایم پوشیدن لباس هر قومی از ایرانیان مایه افتخار است. در این ایام هم من لباس قوم بزرگ عرب‌رامی پوشم و با پرچم ایران و شعارهای ملی به میدان می‌آیم. حجت‌یداللهی که از اهالی محله شریف است و هر شب در تجمعات مقابل مسجد امیرالمؤمنین (ع) حاضر می‌شود، می‌گوید: این اقدام بسیار زیباست و ما شهروندان از این کار لذت بردیم. با اینکه این روزها جامعه ما متحد و یکدل در مقابل دشمن ایستاده است، باز هم باید همه ابزارها و راهکارهای اتحاد را به کار بگیریم تا اجنبی و خائن در میان ما رخنه نکنند.

این شهروندان ادامه می‌دهد: تکثیر اقوام نقطه قوت ماست و باید در هر میدان و فضایی آن را نشان دهیم و آفرین به بچه‌های مسجدی که این کار را به زیبایی انجام داده‌اند.

برای ما دلگرم‌کننده است.

● هیج جنگی ما را از هم جدا نمی‌کند

اتحاد و همدلی بچه‌های مسجد امیرالمؤمنین (ع) فقط در لباس‌هایی که پوشیده‌اند، جلوه‌گری نمی‌کند. پرچم‌های ایران که در دست دارند و شعارهایی که هم صداسرمی دهند، فریاد ایران متحد است؛ مثل صدراکمالی که همراه دوستانش شعار «مرگ بر اسرائیل» را فریاد می‌زند. او با لباس ترکمن‌ها در اینجا حاضر است و می‌گوید: لباس و قومیت ارزشمند است و محترم اما در رابطه ما با هم تأثیری ندارد. مادر مدرسه دوستانی داریم که ترک یا کرمانج هستند و هیچ وقت این تفاوت قومیت بر رفاقت ما تأثیری ندارد.

زهره زنگنه یکی با لباس سفید عربی آمده، دیگری لباس قرمز رنگ ترکمن‌ها را پوشیده است، پسر نوجوان هم لباس مشکی آذری‌ها را به تن دارد. خلاصه که اقوام ایران بزرگ در دل محله دانشجو و در مسجد امیرالمؤمنین (ع) گرد هم آمده‌اند. نوجوانان این مسجد با پوشیدن لباس اقوام مختلف، ایران کوچکی را در این نقطه از شهر ایجاد کرده‌اند تا اتحاد هموطنان را در روزهای جنگ تحمیلی نمایش دهند. آن‌ها در این روزها با پوشیدن لباس‌هایی با رنگ‌های مختلف، یکدل بودن در دفاع از ایران را به نمایش گذاشته‌اند.

● دلگرم به محبت اقوام ایرانی

لباس‌های اقوام مختلف به همت بانوان خیاط مسجد امیرالمؤمنین (ع) تهیه شده است. رضا رسولی، مسئول هماهنگ‌کننده این گروه، می‌گوید: در برنامه‌های کارگروه تجمعات شبانه روی سه موضوع تأکید داریم که یکی از موضوعات، اتحاد و همدلی ایرانیان است و پوشش اقوام ایرانی را هم در همین راستا انتخاب کردیم. او ادامه می‌دهد: فرزندان ما که نماد همدلی اقوام ایرانی هستند، هر شب پیشاپیش جمعیت راهپیمایان حرکت می‌کنند تا پیام اتحاد ایرانیان را نمایش دهند. خوشبختانه این اقدام مورد استقبال قرار گرفته و تصاویر آن در فضای مجازی منتشر شده است. مردم هم که خودشان جزو اقوام ایرانی هستند و ما را در مسیر می‌بینند، قدر دانی می‌کنند و این محبت

● برای رسیدن به این نتایج چه کارهایی انجام داده‌ای؟

مربی خوب بسیار مهم است؛ در کنار آن، تمرین و اراده و انگیزه هم تأثیر زیادی دارد. البته من موفقیت خودم در ژیمناستیک را تا حد زیادی مدیون علاقه‌ام به این رشته می‌دانم؛ چون علاقه است که باعث می‌شود خستگی در تمرین یا نتیجه نگرفتن بی‌معنی شود.

● لحظه زیبا و خوشایند موفقیت و ایستادن روی سکو چه حسی به تو داد؟

وقتی مدال طلا را بر گردنم انداختند، خیلی لذت بردم و همه سختی‌هایم جبران شد. همان‌جا فکر کردم که برای کسب مدال‌های بیشتر باید باز هم ادامه بدهم.

● حرکتی بوده است که اول فکر می‌کردی نمی‌توانی انجامش دهی ولی بعد موفق به انجامش شده باشی؟

زمانی فکر می‌کردم ممکن است برخی حرکات را هیچ وقت نتوانم انجام دهم و از آن‌ها ترس داشتم. ولی آن قدر تمرین کردم تا آخرش موفق شدم و کلی ذوق کردم. ریختن آن ترس منجر به بهتر شدنم شد و به مدال رسیدم.

● دوست داری در آینده تا چه سطحی در ژیمناستیک پیش بروی؟

خیلی دوست دارم یک روز قهرمان المپیک شوم. می‌دانم خیلی سخت است و کلی باید تمرین کنم. ولی وقتی به گذشته فکر می‌کنم که تصور طلای استانی و کشوری را هم نداشتم و به آن رسیدم، امیدم به مدال المپیک بیشتر می‌شود.

نونهال ژیمناست محله الهیه از بازی و نشاط به قهرمانی رسید

فرا تر از ترس‌ها

● در این رشته چه وسیله‌هایی برایت جذاب‌تر است؟

روی حرکات زمینی به شکل تخصصی کار می‌کنم اما حرک و میله بارفیکس هم به واسطه افزایش آمادگی جسمانی‌ام و نیز فشاری که به بدنم وارد می‌کند، برایم جذاب است.

● تخصص تو در انجام حرکات زمینی، برایت موفقیت به همراه آورده است؟

بله، من در این رشته و در درجه نونهالان، دو بار قهرمان استان و یک بار قهرمان کشور شده‌ام.

ریحانه فرخانی | موفقیت‌هایش از پس امیدهایش و انگیزه زیاد او برای ادامه دادن می‌آید؛ به حدی که وقتی در مسابقات ای روی سکومی رود، همان لحظه، به مسابقات بعدی و مدال‌های بعدی فکر می‌کند. این طرز فکر از مهسا جعفری ده‌ساله، دخترتری موفق ساخته است که تشک ژیمناستیک را تبدیل به عرصه افتخار آفرینی کرده است. او که روزی پای برنامه‌های ورزشی تلویزیون می‌نشست، و حرکات ژیمناستیک را تماشا می‌کرد، حالا قهرمانی است که خودش همان حرکات را به زیبایی اجرا می‌کند.

● چطور شد که مسیر تو به سمت ژیمناستیک پیش رفت؟

خانواده‌ام معتقد بودند که ورزش برای بچه‌ها مایه نشاط است و من را تشویق به ورزش کردند. من هم با توجه به وضعیت جسمانی و آشنایی مختصری که با حرکات ژیمناستیک از طریق برنامه‌های تلویزیونی داشتم، این رشته را انتخاب کردم.

● نشاطی که در جست‌جوی تو بودی، به دست آوردی؟

هم به من نشاط داد و هم افتخار، به شکلی که حالا وقتی دچار حال روحی ناخوشی هستم، به اولین جایی که می‌روم، سالن تمرین ژیمناستیک است. حتی فکر به این ورزش و حرکاتی که انجام می‌دهم، حالم را خوب می‌کند.